Επιστολαί προς την ΗΜΕΡΑΝ

Ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ χωρίου Καλλιπάδου τῆς Ζακύνθου

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 11—3—58 δημοσιεύετε ἐπιστολὴν ἐκ Ζακύνθου τοῦ ἀνταποκριτοῦ σας ὑποστηρίζοντος ὅτι ὑπῆρξε φαινομενικὴ ἡ υἱοθεσία τοῦ χωρίου Καλλιπάδου ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους διότι τὸ ὑπουργεῖον Οἰκισμοῦ χρεώνει ἤδη τοὺς κατοίκους μὲ τὴν ἀξίαν τῶν οἰκιῶν.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Οἰκισμοῦ, ὑπ' ὄψιν τῆς ὁποίας ἐτέθη τὸ δημοσίευμα, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβὴς ἡ παρεχομένη εἰς ὑμᾶς πληροφορία ὑπὸ τοῦ ἀνταποκριτοῦ σας. Ὡς ἐγνώρισεν ἤδη ἡ Ὑπηρεσία Οἰκισμοῦ εἰς τὴν κοινότητα Καλλιπάδου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3577)685)29—1—58 ἐγγράφου της, ἡ χρέωσις τῶν δικαιούχων τῶν ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως υἱοθετηθέντων οἰκισμῶν Σάμης, Φραγκάτων, Βαλσαμάτων (Κεφαλληνίας), Λεύκης (Ἰθάκης) καὶ Καλλιπάδου (Ζακύνθου) πραγματοποιεῖται μέσῳ τῆς ΑΤΕ ὄχι διὰ τὰ ὑλικά, τὰ ὁποῖα ἐχορηγήθησαν δωρεὰν ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ Προϋπολογισμοῦ χορηγηθεῖσαν συμπληρωματικὴν ἀρωγήν.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ γεν. διευθυντὴς
Ὑπουργείου Προεδρίας
Ι. Μπέττος

ΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΑΙ ΟΙΚΙΑΙ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα σας ἐδημοσιεύθη ἀνταπόκρισις ἐκ Μεσολογγίου ὅτι αἱ Ἐργατικαὶ Κατοικίαι εἶναι κακῆς κατασκευῆς. Ἐπειδὴ δύναταί τις νὰ νομίσῃ ὅτι μεμφόμεθα τοὺς συντελεστὰς τῆς κατασκευῆς τοῦ ἔργου καὶ πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων παρακαλοῦμεν ὅπως δημοσιεύσητε τὰ κάτωθι :

Οἱ ἐργάται τοῦ Μεσολογγίου διακρινόμενοι διὰ τὴν καλὴν των πίστιν καὶ ἐκτιμῶντες τὸ συντελεσθὲν ὑψίστης κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς σημασίας ἔργον τῆς κατασκευῆς τῶν ἐργατικῶν κατοικιῶν ἐν τῇ πόλει μας ἐκφράζουν τὰ εὐγνώμονα αἰσθήματά των πρὸς τὸ Κράτος καὶ τὸν Ὀργανισμὸν τῆς Ἐργατικῆς Κατοικίας, ἰδίᾳ δὲ πρὸς τὸν κατὰ πάντα ἔξοχον πρόεδρον αὐτοῦ κ. Ἠλίαν Σταματόπουλον, μετὰ πολλῆς στοργῆς περιβαλόντα τὴν τάξιν μας καὶ πολλαπλῶς μέχρι σήμερον ἐκδηλώσαντα τὸ ἐνδιαφέρον του ὑπὲρ αὐτῆς. Ἡ πρὸ ἡμερῶν ἀποστολὴ σχετικοῦ τηλεγραφήματός μας πρὸς τοὺς ἁρμοδίους δὲν ἐνεῖχε τὴν ἔννοιαν τῆς μομφῆς κατὰ τῶν ἁρμοδίων, ἰδίᾳ δὲ τοῦ Α.Ο.Ε.Κ. ἀλλ' ἐναντίον τοῦ ἐργολάβου, ὅστις πλημμελῶς κατεσκεύασε τὰς στέγας ὡρισμένων οἰκιῶν, ἐξ ἧς αἰτίας εἰσέρχονται τὰ ὄμβρια ὕδατα. Θ' ἀπετέλει δὲ ἀχαριστίαν πρώτου μεγέθους ἂν διὰ τὴν ἀνωμαλίαν αὐτὴν καὶ μόνην, δυναμένην εὐχερῶς ν' ἀντιμετωπισθῇ, δοθέντος μάλιστα ὅτι δὲν ἐγένετο εἰσέτι ἡ ὁριστικὴ παραδοσίς των, παρεβλέπομεν τὸ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἔξοχον ἔργον τοῦ Α.Ο.Ε.Κ. ἐν τῇ πόλει μας.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Πρόεδρος
Ἀν. Πρεβεζᾶνος
Ὁ γεν. γραμματεὺς
Θεοφ. Κιρκινέζος

ΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἡ ἑορτὴ τοῦ «Ἀρεθείου»

ΕΣΗΜΕΙΩΣΕ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ

Τὴν 9ην ἑσπερινὴν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐδόθη εἰς τὸ «Δημοτικὸν» θέατρον πανηγυρικὴ παράστασις, ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου «Ἀρέθειον».

Τὴν παράστασιν παρηκολούθησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεώς μας, πολλοὶ προσκεκλημένοι καὶ ἀρκετοὶ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς ἤρχισε μὲ τὴν λαμπρὰν ἐμφάνισιν τῆς μικτῆς χορῳδίας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Δημήτρη Ζαφείρη, ἥτις ἀπετελεῖτο ἀπὸ τελειοφοίτους τοῦ Γυμνασίου τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν μικτὴν χορῳδίαν τῶν Νέων Πατρῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ἐπαίχθη τὸ μονόπρακτον δραματάκι ἀπὸ τὰ μαῦρα χρόνια τῆς σκλαβιᾶς τοῦ παλαιμάχου καὶ γνωστοῦ διὰ τοὺς ἐθνικούς του ἀγῶνας καθηγητοῦ κ. Τάσου Βιδούρη, ὁ ὁποῖος μετὰ πολλῆς συγκινήσεως παρηκολούθησε τὸ ἔργον.

Ἔλαβον μέρος αἱ μαθήτριαι : Μαρία Ντούσια, Δώρα Πάστρα, Ξανθὴ Παρασκευοπούλου, Κικὴ Θοῦα, Ἀνδρέας Τζούφας καὶ Ἀλεξάνδρα Πίγκου. Ὅλοι ἔπαιξαν εἰς τοὺς ρόλους των μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν ὑποχρεωθέντες κατ' ἐπανάληψιν νὰ ἐμφανισθοῦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

Ἀλλὰ δὲν ὑστέρησαν εἰς ἐκτέλεσιν καὶ ἐπιτυχίαν καὶ οἱ χοροί, οἱ ὁποῖοι ἐδιδάχθησαν ἐπιμελῶς ὑπὸ τῆς καθηγητρίας τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς δίδος Πόπης Ψαρρᾶ. Ὡραιότατος ἦτο ὁ δημῴδης χορὸς «Φουστανελλίτσα» τὸν ὁποῖον ἐχόρευαν ἐπιτυχῶς αἱ μαθήτριαι καὶ οἱ μαθηταὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Χρῖστον Πανίτσαν.

Τὸ δεύτερον μέρος τοῦ προγράμματος μὲ τὸ μονόπρακτον σκὲτς τοῦ κ. Ἀνδρέου Κοντογιάννη (Ἀρόης) «Ἡ ἀγωνιζομένη Κύπρος» ὑπῆρξε θεαματικώτατον.

Ἀρκετὰ καλοὶ ὑπῆρξαν εἰς τοὺς ρόλους των οἱ μαθηταὶ Κ. Ἀνδρικόπουλος, Μαρία Ντούσια, Γ. Φλωρᾶτος, Ἰ. Πανίτσας, Μ. Κότταρης, Ἑλένη Ψαρρᾶ, Μαρία Ἀχιλ. Γεροκωστοπούλου, Ἀρίστη Μπούρα, Βασιλικὴ Ταμπάκη, Γεωρ. Ἀποστόλου, Φωτεινὸς Θεοδ. Ἀθαν. Σκάρπας, Ἀντ. Μάρκοβιτς, Πολ. Καμπισόπουλος, Κ. Ἠλιόπουλος, Θ. Δοῦρος, Ν. Σοφῆς, Κ. Δροβιτζιονάτου, Γ. Γεωργιόπουλος, Μ. Δελασούδα, Α. Χριστοδουλοπούλου καὶ Ἐπ. Νικάκης.

Ἡ ἑορτὴ ἔκλεισε μὲ δημῴδη τραγούδια, ὑπὸ τὰ παρατεταμένα χειροκροτήματα τῶν θεατῶν, οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν νὰ συγχαροῦν τὰς διδασκαλίσσας, αἱ ὁποῖαι ἐπεμελήθησαν τῆς ἑορτῆς Καν Τασίαν Πασχάλη — Κωνσταντοπούλου, δίδα Ἑλένην Γιαννάτου, Ντίναν Φιλιππάτου καὶ Πόπην Ψαρρᾶ, καθὼς καὶ τὸν σκηνοθέτην κ. Ἀνδρέαν Κοντογιάννην (Ἀρόην). Ἡ τόσον ἐπιτυχὴς αὕτη σχολικὴ ἑορτὴ ἐπανελήφθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα διὰ προσκλήσεων εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον.

*

Ὁ χρόνος κυλᾶ, μὰ ποτὲ αἱ ἐλπίδες δὲν σβήνουν

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

σᾶς ἀνανεώνει τὴν δυνατότητα νὰ ἐπιτύχετε σημαντικὰ κέρδη. Ἐγγραφῆτε ἐγκαίρως διὰ τὰς νέας κληρώσεις τοῦ ΕΘΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΣΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16, ΤΗΛ. 27—75

ΓΑΣΤΩΝ Δ. ΣΑΡΓΟΛΟΓΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Νεωστὶ ἀφιχθεὶς ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐγκατασταθεὶς εἰς Πάτρας, τ. ἰατρὸς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τῶν Πανεπιστημιακῶν Κλινικῶν Ἀθηνῶν (καθηγητοῦ κ. Χωρέμη) καὶ Κωνσταντινουπόλεως
Δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ἰατρεῖον του Καραϊσκάκη 89 καὶ Ἀγ. Νικολάου, τηλ. 43—06

Dr ΠΑΝ. Δ. ΡΑΜΠΑΒΙΛΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ — ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ERLANGEN
Τ. ἐσωτερικὸς βοηθὸς ἐπὶ τετραετίαν
Παθολογικῶν καὶ Καρδιολογικῶν Κλινικῶν ERLANGEN καὶ ΒΙΕΝΝΗΣ
Ἐγκατάστασις ἠλεκτροκαρδιογράφου κλπ.
Ὁδὸς Κανακάρη 146 — τηλ. 28—41
ΠΑΤΡΑΙ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΑΝΑΤΟΝ ΕΠΟΠΟΙΪΑΝ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΠΟΥ ΕΣΚΑΣΕ Η ΠΡΩΤΗ ΣΠΙΘΑ ΤΟΥ 21; ΤΟ ΓΕΡΑΣ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Β'

Ὁ Γερμανὸς ἀνεχώρησεν ἐκ Πατρῶν τὴν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας (27 Φεβρουαρίου 1821). Στὰ Καλάβρυτα συνηντήθη μὲ τὸν Ἀνδρ. Λόντο καὶ ὑποκρινόμενος ρευματισμοὺς παρέμειναν στὸ Μέγα Σπήλαιον.

Τὴν 9 Μαρτίου ξεκίνησαν γιὰ τὴν Τριπολιτσὰν καὶ τὸ βράδυ ἔμειναν στὰ Μαζέϊκα Καλύβια στὸ σπίτι τοῦ Γερο—Νταφαλιᾶ. Ἐκεῖ τοὺς περίμεναν ὅλοι οἱ πρόκριτοι καὶ ὁπλαρχηγοί, μετὰ τῶν ὁποίων συνεζήτησαν τὰ τῆς ἐπαναστάσεως. Μὲ τὴν γνωστὴν πλαστὴν ἐπιστολὴν δῆθεν προερχομένην ἐκ Τριπόλεως ἀναγκάζονται νὰ ἐπιστρέψουν καὶ κατέφυγαν στὸ μοναστήρι τῆς Λαύρας, τὴν 12 Μαρτίου τὴν νύκτα.

Ἀμέσως ἔγραψαν εἰς τὴν Διοίκησιν Τριπολιτσᾶς ὅτι φοβήθηκαν καὶ γύρισαν πίσω γιατὶ ἔλαβαν γράμμα ἀπὸ Τριπολιτσάν, ὅτι ἡ διοίκησις ἔχει παράπονα, ἐνῷ αὐτοὶ εἶναι πιστοὶ ραγιάδες τοῦ Σουλτάνου Ἡ ἐπιστολὴ πέτυχε τοῦ σκοποῦ της, γιατὶ ὁ Καϊμακάμης δὲν τοὺς θεώρησεν ἀντάρτες, ἀλλ' ἔστειλε τὸν Ἀνδρ. Καλαμογδάρτην νὰ τοὺς πείσῃ φιλικῶς νὰ προσέλθουν.

Ἐκεῖ διεξήχθησαν τρεῖς δραματικαὶ συζητήσεις μεταξὺ τῶν προκρίτων καὶ ἀρχιερέων. Οἱ Ζαΐμης καὶ Γερμανὸς ἦσαν ἐφεκτικοί, ἐνῶ ὁ Φωτήλας καὶ Χαραλάμπης μὲ μεγάλην ἐπιρροὴν στὰ Σέμπτια Κατσάνας, Χασίων (Νωνάκριδος) καὶ Λειβαρτζίου ἦσαν φιλοπόλεμοι τῆς ἀμέσου ἐνεργείας καὶ σύμφωνοι μὲ τὸν Παπαφλέσσαν. Οἱ Ζαΐμηδες εἶχαν ἐπιρροὴν στὸ Σέμπτι Νεζερῶν, ὅπου ὑπαγόταν ἡ Κερπινή.

Ἐννοεῖται ὅτι ὁ Φωτήλας καὶ Χαραλάμπης ἔσπευσαν τὰς ἡμέρας ἐκείνας νὰ καλλιεργήσουν φιλοπόλεμον ρεῦμα σὲ ὅλη τὴν Ἐπαρχία.

Ἡ τρίτη σύσκεψις ἡ καὶ δραματικωτέρα ἔγινε τὸ βράδυ τῆς 16 Μαρτίου, ὁπότε εἶχαν συγκεντρωθῆ στὴν Ἁγία Λαύρα πλῆθος προσκυνητῶν, προκρίτων καὶ ὁπλαρχηγῶν, διότι τὴν 17ην ἦτο ἡ ἑορτὴ τοῦ Πολιούχου τῆς Μονῆς Ἁγίου Ἀλεξίου.

Τὴν στιγμὴν ποὺ ἡ συζήτησις ἦτο εἰς τὴν μεγαλυτέραν ἔντασιν, ὁ Φωτήλας τοὺς εἶπε πῶς δὲν πρέπει νὰ πᾶνε στὴν Τρίπολι ποὺ τοὺς περιμένει κρεμάλα. Ἐγὼ δὲν πάω. «Κάλλιο πουλάκι στὸ κλαρὶ παρὰ πουλάκι στὸ κλουβί», ἀντικροῦων τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν ἀντιθέτων τοὺς ἔλεγε: «Ποιὰ ἄλλη Ἐπαρχία ἀναμένομεν νὰ κηρύξῃ τὴν ἐπανάστασι καὶ νὰ ἀκολουθήσωμε καὶ ἐμεῖς; Ἡ Κορινθία; ἀλλ' οἱ ἄρχοντες αὐτῆς εἶναι τουρκόφιλοι (Νοταράδες). Ἡ Γορτυνία; ἀλλὰ τοὺς Δεληγιανναίους τοὺς ἔκλεισαν εἰς τὰς φυλακὰς ὅπως ἔκλεισαν καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν. Ὅλον τὸ Ἔθνος, ὅλαι αἱ Ἐπαρχίαι καὶ ὁ Μωριᾶς καὶ ἡ Ρούμελη καὶ τὰ Νησιὰ πρὸς ἡμᾶς ἀτενίζουν καὶ ἀπὸ ἡμᾶς ἀναμένουν τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἔθνους. Τί καθήμεθα; Ἐμπρός, ἄρχοντές μου, νὰ κάμωμε τὸ σταυρό μας καὶ νὰ ἀποφασίσωμε καὶ ὁ Θεὸς βοηθός». Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἔρχεται ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ζαΐμη ἀπὸ τὸν ὁπλαρχηγὸ Χονδρογιάννη, φίλον τῶν Ζαϊμαίων πιστόν, καὶ γιὰ τὸν ὁποῖον εἶχαν ἐγγυηθῆ μὲ τὸ κεφάλι τους οἱ Ζαΐμηδες πρὸς τὴν Τουρκικὴν Διοίκησιν.

Ἡ ἐπιστολὴ ἔλεγεν ὅτι δὲν βάσταξε ἡ ψυχή του εἰς παραμονὰς τῆς ἐπαναστάσεως νὰ βλέπῃ τὸ ἑλληνικὸ χρῆμα μεταφερόμενο σὲ τούρκικα ταμεῖα καὶ διὰ τοῦτο χτύπησαν τὸν Σεϊντῆ Σπαῆ καὶ τὴ συνοδεία του καὶ μὲ τὸν τραπεζίτη Ταμπακόπουλο, ποὺ μετέφεραν χρήματα τοῦ Δημοσίου, τὰ ὁποῖα ἥρπασαν καὶ τὰ ἔστειλε στὴ Λαύρα γιὰ νὰ χρησιμεύσουν γιὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπαναστάσεως.

Ὁ Χονδρογιάννης προέβη εἰς τὴν ἐπαναστατικὴ αὐτὴ πρᾶξι, ὡς ἀπεδείχθη, τῇ συναινέσει τοῦ ἀτρομήτου ἄρχοντα τῆς Κερπινῆς Ἀσημάκη Ζαΐμη, πατρὸς τοῦ Ἀνδρ. Ζαΐμη, διὰ νὰ δώσῃ τέλος στὶς συζητήσεις τῆς Λαύρας. Ὁ Σεϊντῆ Σπαῆς καὶ Ταμπακόπουλος ἔφθασαν στὴν Τρίπολι καὶ μόλις ὁ Καϊμακάμης ἔμαθε τὴν ληστείαν αὐτὴν ἐξεμάνη καὶ ἀπὸ τότε ἤρχισεν ἡ κακομεταχείρισις τῶν προσελθόντων προκρίτων καὶ ἀρχιερέων. Ἕως τότε ἔμειναν ἐλεύθεροι.

Τὸ σπουδαῖο αὐτὸ γεγονὸς ἔλαβε χώραν στὰς 15—16 Μαρτίου, ἀλλὰ προηγουμένως εἶχαν προηγηθῆ καὶ ἄλλα ἐπεισόδια.

Στὶς 14 Μαρτίου ὁ Ἀναγνώστης Γιαννόπουλος ἢ Πάτζος ἔλαβε διαταγὴ νὰ μεταβῆ στὴν Ἀκράτα νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκεῖθεν διέλευσιν τῶν ἐκ Σαλώνων προερχομένων Τουρκαλβανῶν. Ὁ δρόμος ἦτο Ἀκράτα—Ποταμιὰ —Τζιβλὸς—Ψηλὸς Σταυρὸς—Μέγα Σπήλαιον— Καλάβρυτα — Τρίπολις.

Ὁ Πάτζος μετὰ τῶν ἀνδρῶν του ἐκρύβη στὴν Ἀκράτα καὶ τὴν ἑπομένην 15 Μαρτίου συνέλαβε καὶ ἀφώπλισε 15 Τούρκους, τοὺς ὁποίους ἐφόνευσαν εἰς Βερσοβάν.

Ὁ ἱστορικὸς Φίνλεϋ ἀναφέρει ὅτι ἦσαν 60 Ἀλβανοί, ἐξ ὧν 20 ἐφονεύθησαν καὶ οἱ λοιποὶ κατέθεσαν τὰ ὅπλα. (Ἀπομνημ. Σωτ. Πάτζου χειρόγραφα εἰς Ἐθνολ. Ἑταιρείαν ἀρ. 17.915).

Συγχρόνως τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὁ Ν. Σολιώτης καὶ ὁ Κορδῆς μὲ ἐντολὴν τοῦ Χαραλάμπη ἐφόνευσαν στὸ Ἀγρίδι Νωνάκριδος καὶ στὴ θέσι Πόρτες τοὺς κοιμηθέντας ἐκεῖ γυφτοχαρατζῆδες καὶ τρεῖς γραμματοφόρους τοῦ Μεχμὲτ Σαλὴχ ἀπὸ Τρίπολι στὸ Χουρσὶτ Πασᾶ στὰ Γιάννινα.

Ἔπειτα ὁ Χονδρογιάννης μὲ πολλοὺς ὀπαδοὺς χτύπησαν στὴ Χελωνοσπηλιὰ τὸν Λαλαῖο Σεϊντῆ Σπαῆ καὶ τοῦ διήρπασαν τὰ χρήματα. (15—16 Μαρτίου).

Συγχρόνως τὶς ἡμέρες αὐτὲς ἄλλοι Καλαβρυτινοὶ ἐφόνευσαν δύο Σπαῆδες Τριπολιτσιῶτες στὰ χωριὰ τοῦ Λιβαρτζιοῦ κατὰ διαταγὴν τοῦ Παναγ. Φωτήλα.

* *

Ὁ Ζαΐμης ἀναγνώσας τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Χονδρογιάννη ἔμεινεν ἐνεὸς καὶ τὸ γράμμα τοῦ ἔπεσεν ἀπὸ τὰ χέρια. Ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς προύχοντας καὶ ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς λέγει:

«Ἐνῶ ἡμεῖς, Κύριοι, συσκεπτόμεθα διὰ νὰ εὕρωμεν μίαν διέξοδον ἐπὶ τοῦ δημιουργηθέντος ζητήματος ὁ Λαὸς μᾶς ἐπρόλαβε καὶ ἐκήρυξε τὴν ἐπανάστασιν. Εἴμεθα ἐκ τούτου ὑποχρεωμένοι νὰ τὸν ἀκολουθήσωμεν διὰ νὰ δώσωμεν τὴν πρέπουσαν κατεύθυνσιν. Πᾶσα ἄλλη ὁδὸς μᾶς ἀπεκόπη. Δὲν μένει ἄλλη παρὰ ἡ ἄμεσος κήρυξις τῆς ἐπαναστάσεως. Δὲν μᾶς χωρίζει πλέον καμμιὰ διαφωνία».

Δόξα σοι ὁ Θεός! μὲ ἕνα στόμα ἀνεφώνησαν ὁ Χαραλάμπης καὶ ὁ Φωτήλας.

«Ἂς ἀναπαυθῶμεν ἀπόψε — συνεχίζει ὁ Ζαΐμης — καὶ αὔριον εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀφοῦ μεταλάβωμεν τῶν ἀχράντων μυστηρίων, ἃς προσευχηθῶμεν ὅλοι κατὰ τὴν δοξολογίαν εἰς τὸν Ἅγιον Ἀλέξιον καὶ τὴν Παναγίαν νὰ μᾶς βοηθήσουν εἰς τὸν ἄνισον ἀγῶνα εἰς τὸν ὁποῖον ἀποδυόμεθα. Αὔριον δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν νὰ συναντηθοῦμε πάλιν ἐνταῦθα διὰ νὰ κανονίσωμεν τὰ τοῦ ἀγῶνος».

Καὶ τὴν ἑπομένην 17 Μαρτίου καθὼς ἀναφέρει ὁ Λ. Δογάνης ἐπὶ τῇ βάσει σημειώσεων τοῦ Γιάννη Λαμπροπούλου, ἰδιαιτέρου τοῦ Ζαΐμη εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου ἐχοροστάτησεν ὁ ἴδιος ὁ Γερμανὸς καὶ ἐπισημοποιήθη τὸ γεγονὸς τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπαναστάσεως, εὐλογήθη ὁ ἀγὼν καὶ ἐπηκολούθησεν ἡ ὁρκωμοσία. (Ἔχομεν τὸν κατάλογον τῶν ὁρκισθέντων κατὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ τότε Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Καλλινίκου, ἀποθανόντος τὸ 1850 καὶ τῶν Προηγουμένων Ἀκακίου καὶ Ἀρσενίου, ὡς καὶ πολλῶν ἱερομονάχων).

Ὥστε πραγματικῶς ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπαναστάσεως ἐλήφθη τὴν 16 Μαρτίου καὶ ἐπεσφραγίσθη καὶ εὐλογήθη τὴν 17 ἰδίου.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν τὸ πρῶτον μέλημα τῶν προυχόντων ἦτο νὰ γνωστοποιήσουν τὴν ἀπόφασιν εἰς Καλαμάταν πρὸς τὸν Πετρ. Μαυρομιχάλην, ὅπου εὑρίσκετο ὁ Παπαφλέσσας καὶ ὁ Κολοκοτρώνης. Κατ' εἰσήγησιν τοῦ Φωτήλα ἐστάλη ἡ κατωτέρω εἴδησις:

«Ἐξοχώτατε Α. Μ. Χθὲς ἐτελέσθη τὸ στεφάνωμα καὶ ἔστω πρὸς γνῶσιν σας Ν. Χριστοδούλου Σολιώτης, Α. Σκαλτσᾶς. Καλάβρυτα 19 Μαρτίου 1821». (Περιοδικὸν Ἑλληνικὴ Ἀναδημιουργία Σπ. Μελᾶ ἀρ. 75 τῆς 15 Μαρτίου 1951). Διὰ τῆς συνθηματικῆς λέξεως στεφάνωμα εἰδοποιοῦσαν ὅτι ἐκηρύχθη ἡ ἐπανάστασις.

Οἱ ὁπλαρχηγοὶ Σολιώτης καὶ Σκαλτσᾶς ἦσαν ἄνθρωποι τοῦ Χαραλάμπη. Τὸ γεγονὸς τοῦτο βεβαιοῖ καὶ ὁ Φιλήμων εἰς σελ. 374: «...οἱ προύχοντες Καλαβρύτων καὶ τῆς Βοστίτσας καὶ Γερμανὸς μετὰ τὴν ἀπόφασίν των εἰς Ἁγ. Λαύραν ἔγραψαν ταυτοχρόνως πρὸς τὸν Μαυρομιχάλην, τοὺς Δεληγιανναίους καὶ ἄλλους». Ἄλλως τε ἡ ἀπάντησις τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς, τὴν ὁποίαν ἔφερεν ὁ Ἰ. Παπαρρηγόπουλος ἀπὸ τὴν Μόσχαν τὸ φθινόπωρον 1820 εἰς ἀπάντησιν ἀποσταλείσης μακρᾶς ἐκθέσεως «Στοχασμοὶ τῶν Πελοποννησίων περὶ καλοῦ συστήματος» εἰς τὸ Κεφ. Θ' ἀναγράφει:

«Εἰς τὰς γεν. συνελεύσεις καὶ ὅσα καὶ ὡς εὔλογα ἀποφασισθῶσι, διορίζομεν νὰ εἰδοποιῆται καὶ ὁ κοινὸς ἡμῶν φίλος ἐνδοξότατος Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης διὰ νὰ συνεργῇ καὶ ἡ ἐνδοξότης του τὰ δυνατά, καθὸ Μέλος Γενικόν».

Συνεπῶς καὶ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀγῶνος καθ' ὑποχρέωσιν τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας ἔσπευσαν νὰ ἀναγγείλουν διὰ τοῦ συνθηματικοῦ σημειώματος περὶ στεφανώματος. Ἐκ τῆς ὅλης σειρᾶς τῶν γεγονότων προκύπτει ὅτι ἀστάθμητα γεγονότα ἐβίασαν τὴν κατάστασιν καὶ ἡ ἐπανάστασις ἀπεφασίσθη ἐνωρίτερον τῆς 25 Μαρτίου καὶ ἡ Καλαμάτα κατελήφθη ἐπίσης ἐνωρίτερον κατόπιν τῆς εἰδήσεως ἐκ Καλαβρύτων.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΓΩΝΟΣ

Μετὰ τοῦτο χάραξαν γενικὸ πρόγραμμα ἐπιχειρήσεων. Καίτοι οἱ προύχοντες καὶ ἀρχιερεῖς ἦσαν ἄμοιροι πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐν τούτοις αἱ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις ἦσαν ἐπιτυχέστατοι.

Ὡς πρώτιστον σκοπὸν ἔθεσαν τὴν κατάληψιν τῶν Πατρῶν διὰ νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τὴν θάλασσαν καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν. Τοῦτο ἀνέθεσαν στὸ Γερμανὸ καὶ Ζαΐμη, οἱ ὁποῖοι ἐκινήθησαν διὰ τὰ Νεζερὰ στὸ μοναστήρι τῆς Χρυσοποδαρίτισσας. Ὁ Σ. Χαραλάμπης ἀπεφασίσθη νὰ μεταβῇ εἰς Κορινθίαν νὰ μεταπείσῃ τοὺς συγγενεῖς του Νοταραίους καὶ ἔπειτα νὰ μεταβῇ στὸ Λεβίδι νὰ πιάσῃ τὸ διάσελο νὰ ἐμποδίσῃ δυνάμεις Τριπόλεως πρὸς Καλάβρυτα. Ὁ γιὸς τοῦ Ἀσημάκη Φωτήλα Παναγιωτάκης ἔφυγε γιὰ τὴν Ἀρσανεία, Πάτα καὶ Ψωφίδα (Λιβάρτζι) διὰ νὰ ἐπιστρατεύσῃ καὶ συνεννοηθῇ μὲ τοὺς Σισίνηδες τῆς Γαστούνης καὶ ἐμποδίσουν ἐπιδρομὴν τῶν Λαλαίων Τούρκων, τοὺς ὁποίους ἐφοβοῦντο καὶ ὑπελόγιζαν.

Καὶ ὁ Γερμανὸς εἰς τὰ ἀπομνημονεύματά του γράφει:

«Μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπαναστάσεως ὁ μὲν Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός, ὁ Κερνίτσης Προκόπιος καὶ Ἀνδρ. Ζαΐμης ἀνεχώρησαν διὰ Νεζερά. Ὁ Ἀσημ. Φωτήλας, Ἀσημ. Ζαΐμης διὰ Κερπινήν. Ὁ Σωτ. Χαραλάμπης καὶ Σωτ. Θεοχαρόπουλος διὰ Ζαρούχλαν καὶ ὁ Ἀνδρ. Λόντος διὰ Διακοπτόν».

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Βοεβόδας Καλαβρύτων Ἀρναούτογλου μαθὼν τὰ ἀποφασισθέντα καὶ φοβηθεὶς διὰ τὴν ζωήν του, διότι δὲν εἶχεν ἐπαρκῆ δύναμιν ἀπεφάσισε νὰ καταφύγῃ στὴν Τρίπολι διὰ τοῦ χωρίου Ντάρα, τὸ ὁποῖον ἦτο ἰδιοκτησία του (τσιφλίκι).

Ἀλλ' οἱ ὁπλαρχηγοὶ Παπαδαῖος καὶ ἄλλοι ἐφόνευσαν τοὺς προπομπούς του εἰς θέσιν Παληόπυργος καὶ Κεφαλόδρυσο τῆς Κλειτορίας πλησίον τοῦ χωρίου Πλανητέρου. Ὁ Ἀρναούτογλου πληροφορηθεὶς τὰ ἀνωτέρω περίτρομος ἐπέστρεψεν αὐθημερὸν στὰ Καλάβρυτα διὰ Σουδενῶν, ὅπου ἀφῆκε τὰς ἀποσκευάς του στὸν ὁπλαρχηγὸ Ἀσ. Σκαλτσᾶν. Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας οἱ ἰδιοκτῆται τῶν χωρίων Μοστιτσίου καὶ Καστελλίου Ἀσημ. Ἀγᾶς καὶ Ὁμὲρ Ἀγᾶς μανθάνοντες τὴν ἐξέγερσιν ἀνεχώρησαν διὰ Τρίπολιν διὰ Σοπωτοῦ, Χόβολης καὶ Καυκάσοβας νὰ μεταβοῦν εἰς Ντάρα καὶ Τρίπολιν, ἀλλ' ἔξωθι τοῦ Σοπωτοῦ καὶ εἰς θέσιν Ἀνάργυρο ἐφονεύθησαν διαταγῇ τοῦ Π. Φωτήλα.

Καὶ τέλος τὴν 21 Μαρτίου οἱ πέριξ τῶν Καλαβρύτων ὁπλαρχηγοὶ συνεννοηθέντες μεταξύ των συνηθροίσθησαν εἰς Ἁγίαν Λαύραν μὲ 600 καὶ πλέον στρατολογηθέντας, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ Σωτ. Θεοχαρόπουλος, Σωτ. Χαραλάμπης, Παν. Φωτήλας, Ν. Σολιώτης, Ἰ. Παπαδόπουλος ἢ Μουρτογιάννης, Βασίλειος καὶ Νικ. Πετμεζᾶς καὶ λοιποί. Οὗτοι μὲ ἀκράτητον